

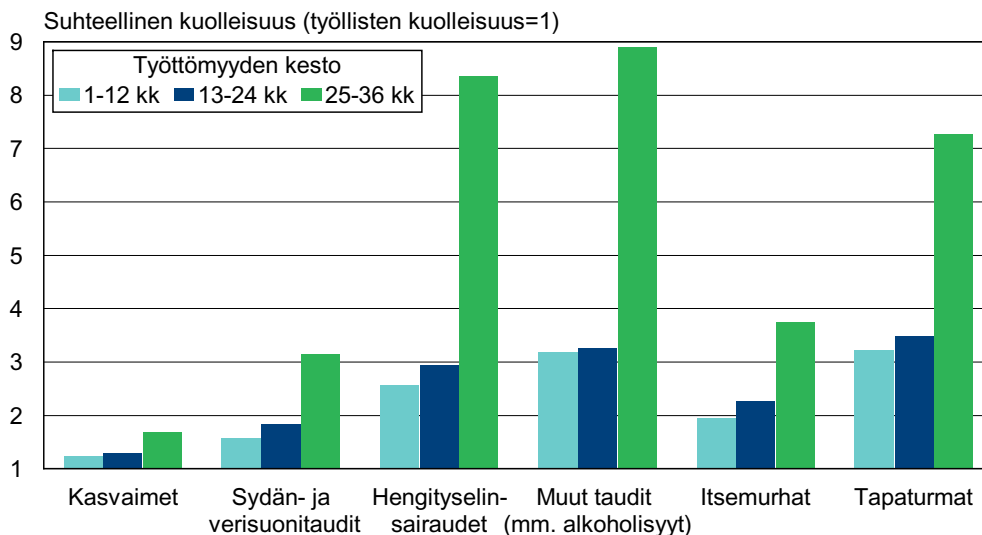
Työttömien kuolleisuus suurempaa kuin työllisten

Työttömien kuolleisuus oli vuosina 1996-2000 lähes kaikissa ammattiryhmissä suurempaa kuin työllisten. Työllisiin verrattuna työttömien miesten kuolleisuus oli kolminkertaista ja naisten kaksinkertaista. 25-vuotiaiden työttömien miesten odotettavissa oleva elinaika oli 5,6 vuotta ja naisten 1,7 vuotta lyhyempi kuin työllisten. Tiedot käyvät ilmi ammattikuolleisuustutkimuksesta, jossa tarkastellaan vuonna 1995 työttömänä olleita ja heidän kuolleisuuttaan seuraavan viiden vuoden jaksolla.

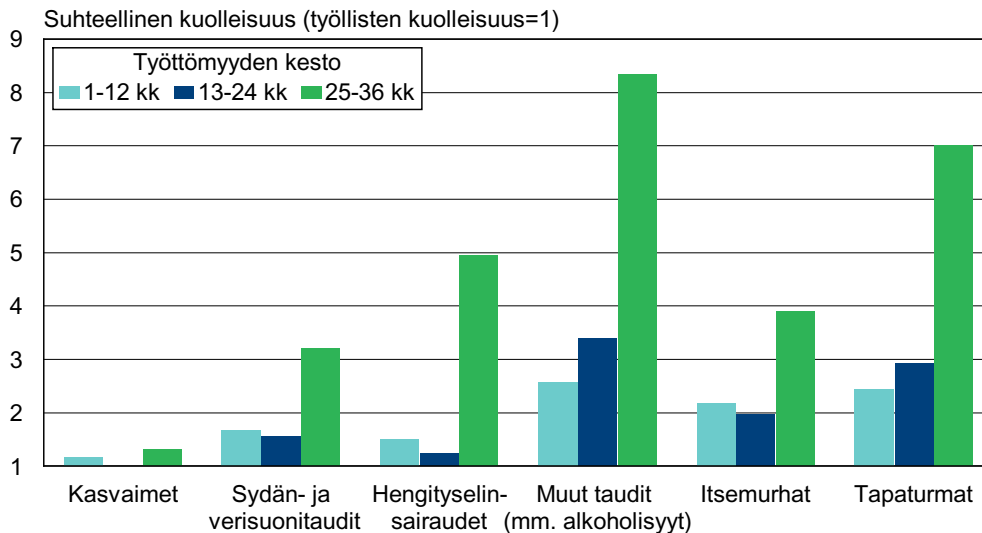
Työttömyyden kesto oli yhteydessä kuolleisuuteen: vähintään kaksi vuotta työttömänä olleiden kuolleisuus oli lähes kolminkertainen, mutta alle vuoden työttömänä olleiden kuolleisuus vain 1,4-kertainen koko työvoiman kuolleisuuteen verrattuna. Työttömien miesten alkoholikuolleisuus oli lähes yhdeksän kertaa ja naisten yli kahdeksan kertaa suurempi kuin palkansaajien. Työttömien miesten kaikista kuolemantapauksista 23 prosentissa ja naisten kuolemantapauksista 18 prosentissa kuolemansyy liittyi alkoholiin. Kaikkien kuolinsyiden osalta kuolleisuus oli sitä suurempaa mitä pidempään työttömyys oli kestänyt.

Vuosina 1996–2000 kuoli yhteensä 17 000 työllistä ja 11 000 työtöntä.

Työttömien miesten kuolleisuus eri kuolemansyissä työttömyyden keston mukaan

Työttömien naisten kuolleisuus eri kuolemansyissä työttömyyden keston mukaan

Miesten ja naisten ammattikuolleisuudessa eroja

Yrittäjät kuolivat palkansaajia useammin tapaturmaisesti tai muuten väkivaltaisesti, miesyrittäjien osalta myös alkoholin aiheuttamat kuolemat olivat yleisempiä. Miespalkansaajista suurin kuolleisuus – viisinkertainen keskimääräiseen verrattuna – oli omaishoitajilla. Miespalkansaajien kuolleisuus oli keskimääräistä suurempaa eräissä teollisuuden ja palvelualan ammateissa kuten sekatyöntekijöillä, talonrakennuksen aputyöntekijöillä, autonkuljettajilla, koneenasentajilla, sähköasentajilla, hitsaajilla ja levysepillä. Naispalkansaajilla korkean kuolleisuuden ammatteja olivat muun muassa siivooja, sekatyöntekijä, pakkaaja, tarjoilija, parturi ja kampaaja.

Sekä miesten että naisten kuolleisuus oli alhainen johtotehtävissä olevilla, lääkäreillä ja luokanopettajilla. Miehillä matalan kuolleisuuden ammatteja olivat lisäksi uskonnolliset ja IT-alan ammatit, eri alojen insinöörit ja teknikot, arkkitehti, poliisi ja korkeakouluopettaja. Naisten kuolleisuus oli puolestaan alhaista lastentarhanopettajilla, sairaanhoitajilla, farmaseuteilla ja pankkitoimihenkilöillä. Naisten itsemurhakuolleisuus oli kuitenkin joissakin akateemisissa ammateissa, esimerkiksi lääkäreillä, muita ammattiryhmiä suurempaa.

Tutkimus ammattikuolleisuudesta on toteutettu Kuntoutussäätiön ja Tilastokeskuksen yhteistyönä ja siinä tarkastellaan ammattiryhmien välisiä kuolleisuuseroja. Työllisten kuolleisuusseuranta on tehty Suomessa vuodesta 1971. Nyt mukana ovat ensimmäistä kertaa myös työttömät ammattiryhmittäin.

Lisätietoja: tutkija Tiina Pensola, Kuntoutussäätiö (09) 5304 728; Hilikka Ahonen, Tilastokeskus (09) 1734 3249, Jari Hellanto, Tilastokeskus (09) 1734 3291

Lähde: Pensola T., Ahonen H., Notkola V.: Ammatit ja kuolleisuus – työllisten ja työttömien ammattiryhmittäinen kuolleisuus 1996–2000. Tilastokeskus, Helsinki 2004.

Lisätietoja tutkimuksesta Internetissä http://tilastokeskus.filtup/julkaisut/lisbn_952-467-352-5.html